

1 Kaj pomeni izvršitev v civilnih in gospodarskih zadevah?

Izvršba je civilni nepravdni postopek, s katerim država z uporabo prisilnih ukrepov uveljavlja izpolnitev obveznosti iz sodnih odločb ter notarskih in drugih listin, opredeljenih z zakonom.

2 Kateri organ ali organi so pristojni za izvršbo?

Izvršbo odredijo in opravljajo sodišča, notarji ali drugi organi in osebe, zlasti naslednji subjekti:

- neodvisni sodni izvršitelj;
- sodni izvršitelj pri okrožnem sodišču;
- namestnik neodvisnega sodnega izvršitelja;
- namestnik sodnega izvršitelja pri okrožnem sodišču;
- kandidat za sodnega izvršitelja.

Postopek sodnega izvršitelja je kot civilni nepravdni postopek enak postopku sodišča.

3 Kateri so pogoji za izdajo izvršilnega naslova?

Sklep o izvršbi se lahko izda, če izvršljiva odločba vsebuje obveznost (kazen), je pravnomočna ali je bila razglašena za začasno izvršljivo in se je rok za izvršitev iztekel. Na podlagi poravnave, ki jo je odobrilo sodišče, se lahko sklep o izvršbi izda, tudi če je bila zoper sklep, s katerim je bila odobrena poravnava, vložena pritožba. Ta določba se uporablja tudi za sporazume, ki imajo enak učinek kot sodna poravnava in jih je odobril notar. Sklep o izvršbi se lahko izda tudi na podlagi sodbe, izdane v postopku na podlagi Uredbe (ES) št. 861/2007 Evropskega parlamenta in Sveta o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti, tudi če je bila zoper sodbo vložena pritožba. Sklep o izvršbi se ne sme izdati na podlagi plačilnega naloga, če je v določbi, s katero je razglašena njegova pravnomočnost, navedeno, da izvršba v zvezi s predmetom zahtevka ni dovoljena.

Posebno pravilo se uporablja za izterjavo preživnine, pri kateri se lahko izvršba dovoli za zneske, s plačilom katerih preživninski zavezanec zamuja več kot šest mesecev, če je po mnenju stranke, ki predlaga izvršbo, preživninski dolg verjetno treba pripisati nepoštenemu ravnanju preživninskega zavezanca ali če je stranka uveljavljanje terjatve opustila iz utemeljenega razloga. Sodišče pri izvrševanju tujih odločb tudi prouči, ali je izvršitev dovoljena s pravom, mednarodno konvencijo, vzajemnostjo ali zakonodajo EU.

3.1 Postopek

Izvršba se lahko odredi s sklepom o izvršbi. V nekaterih primerih to ni formalna odločba (ampak je v obliki potrdila o izvršljivosti ali izvršilne klavzule), v drugih primerih pa je in ima obliko sklepa. Sodišče ali notar izda sklep o izvršbi na zahtevo stranke, ki predlaga izvršbo. Predlog za izvršbo je treba vložiti v potrebnem številu izvodov, pri čemer se uporabi obrazec za sklep o izvršbi. V postopkih za odreditev plačila se lahko predlog vloži tudi elektronsko. Predlog je treba običajno vložiti pri sodišču ali notarju, ki ukrepa na prvi stopnji. V nekaterih primerih pa so z zakonom LIII iz leta 1994 o sodni izvršbi (zakon o sodni izvršbi) določena tudi druga pravila v zvezi s pristojnostjo, npr. izvršbo tujih odločb lahko odredi okrajno sodišče v kraju, kjer ima sedež okrajno sodišče, pristojno glede na dolžnikovo stalno prebivališče ali glavni kraj poslovanja, ali če tega ni, v kraju, kjer je premoženje, ki je predmet izvršbe. V Budimpešti je to osrednje okrajno sodišče v Budimpešti (*Budai Központi Kerületi Bíróság*).

Predlog za izvršbo mora vključevati informacije o strankah, izvršljivo odločbo, terjatev, ki jo je treba izvršiti, in čim več informacij o dolžnikovem premoženju, ki bi lahko bilo predmet izvršbe.

Sodišče ali notar takoj – najpozneje v 15 dneh po prejemu – prouči predlog, da bi ugotovil, ali je treba zadevo obravnavati, zavrniti brez vsebinske proučitve ali (razen pri strankah s pravnim zastopnikom) vrniti z zahtevo po dopolnitvi manjkajočih informacij. Nato sprejme potrebne ukrepe. Odločitev se sprejme v 15 dneh po prejemu predloga; če se je zahtevala dopolnitev manjkajočih informacij, pa v 15 dneh od predložitve informacij. Če je predlog utemeljen, se izda sklep o izvršbi, če ni, pa se izvršba zavrne.

3.2 Glavni pogoji

Glej točko 2.

4 Cilj in narava izvršilnih ukrepov

S prisilnimi ukrepi se omejijo dolžnikove finančne in osebnostne pravice. Finančne ukrepe lahko izvedejo sodišča in sodni izvršitelji, ukrepe zoper osebo pa lahko izvede policija na podlagi ukrepa sodišča ali sodnega izvršitelja. Najpomembnejši finančni prisilni ukrepi so:

- rubež plače in drugih prejemkov;
- rubež in prodaja premoženja;
- rubež sredstev, ki jih upravlja finančna institucija, in blokiranje bančnih računov;
- rubež dolžnikovih terjatev do tretjih oseb;
- rubež in prodaja nepremičnega premoženja;
- naložitev kazni in glob.

4.1 Katere vrste premoženja so lahko predmet izvršbe?

Predmet izvršbe so lahko:

- dolžnikova plača, pokojnina ali drugi prejemki (za katere se sicer uporabljajo nekatere izjeme);
- sredstva, ki jih upravlja finančna institucija (z zakonom je za fizične osebe določena oprostitvev izvršbe do določenega zneska);
- premoženje (vendar ni mogoče zarubiti osnovnih dobrin, ki so po zakonu izvzete iz izvršbe, na primer osnovnih oblačil, pohišta, ki ustreza številu oseb v dolžnikovem gospodinjstvu, zdravil, ki jih dolžnik potrebuje zaradi svoje bolezni, itd.);
- dolžnikove terjatve do tretjih oseb ali dolžnikove delnice v podjetjih;
- nepremično premoženje, ne glede na njegovo vrsto, uporabo, pravice ali bremena in dejstva, vpisana v zemljiško knjigo (vendar so iz izvršbe izvzete nepremičnine, ki jih med likvidacijskim postopkom ni mogoče šteti za del dolžnikovega premoženja).

4.2 Kakšni so učinki izvršilnih ukrepov?

Z izvršilnimi ukrepi se bistveno omeji pravica dolžnika, da razpolaga s svojim premoženjem.

Kadar je predmet izvršbe premično premoženje ali bančni račun, dolžnik nima več pravice do razpolaganja s premoženjem. Če je zarubljeno premično premoženje, se tudi odvzame iz posesti dolžnika. Če je zarubljeno nepremično premoženje, lahko dolžnik razpolaga z njim in ga proda, vendar ostane obremenjeno s pravico do izvršbe.

Če se dolžnik ali katera koli druga oseba med izvajanjem izvršbe fizično upira izvršilnemu ukrepu, se sodni izvršitelj obrne na policijo, ta pa lahko zoper osebo uporabi prisilne ukrepe in tako ustavi upiranje.

Vsaka oseba, ki dejavno (nasilno) ovira postopek sodnega izvršitelja, lahko za svoja dejanja kazensko odgovarja. Za kaznivo dejanje se štejejo tudi odstranitev zarubljenega predmeta iz izvršbe, odstranitev pečata, nameščenega v postopku izvršbe, ali vlom v zaklenjen prostor, v katerem se hranijo zarubljeni, zaklenjeni ali zaseženi predmeti (kaznivo dejanje odstranitve pečata).

Sodišče dolžniku ali osebi ali organizaciji, ki je dolžna sodelovati v postopku izvršbe, naloži denarno kazen, če ne izpolni obveznosti, ki izhajajo iz izvršbe v skladu z zakonsko opredelitvijo, ali če s svojim ravnanjem ovira izvršilne ukrepe.

4.3 Kakšna je veljavnost takih ukrepov?

Ukrepi ostanejo veljavni, dokler ni izvršba uspešno izvedena oziroma dokler ukrepov ne odpravi sodni izvršitelj ali sodišče ali niso odpravljeni z zakonom. Izvršilni ukrepi se lahko izvedejo do zastaralnega roka, določenega s civilnim pravom (na splošno pet let), ki začne teči od datuma izdaje pravnomočne sodne odločbe. Izvršba se ne sme odrediti na podlagi predloga, vloženega po izteku zastaralnega roka, predhodne izvršbe pa se ne smejo ponovno začeti. Podobno kot v sodnih postopkih, začelih v interesu uveljavljanja terjatve, se zastaralni rok prekine s katerim koli izvršilnim ukrepom, po izvedbi katerega začne zastaralni rok znova teči.

5 Ali se je zoper sklep o ukrepu mogoče pritožiti?

(a) Umik potrdila o izvršljivosti in črtanje izvršilne klavzule. Če je bila izvršba odrejena z izdajo potrdila o izvršljivosti ali izvršilne klavzule, se lahko to potrdilo umakne ali klavzula kot pravno sredstvo črta, če sklep o izvršbi ne bi smel biti izdan. Umik potrdila o izvršljivosti ali črtanje izvršilne klavzule lahko predlaga dolžnik ali stranka, ki je predlagala izvršbo, lahko pa to po uradni dolžnosti odredi tudi sodišče. Predlog je treba vložiti pri sodišču ali notarju, ki je odredil izvršbo. Rok za vložitev predloga ni določen: predlog se lahko vloži kadar koli. Če je predlogu ugodeno, se izda sklep o umiku potrdila o izvršljivosti ali črtanju izvršilne klavzule, zoper katerega se lahko vloži pritožba.

(b) Pritožba zoper sklep o izvršbi. Pritožbo zoper formalni sklep, s katerim je odobrena izvršba, lahko vloži dolžnik ali stranka, ki je predlagala izvršbo. Pritožbo je treba vložiti pri sodišču, ki je odredilo izvršbo, nasloviti pa jo je treba na pritožbeno sodišče. Za presojo pritožbe je pristojno pritožbeno sodišče. Če je sklep, ki ga je izdalo sodišče, ki je odredilo izvršbo, utemeljen, ga pritožbeno sodišče potrdi, sicer ga spremeni. Če ugotovi postopkovno nepravilnost, sklep razveljavi, sodišču, ki je odredilo izvršbo, pa odredi, naj sprejme novo odločitev.

(c) Pritožba zoper sklep, s katerim je zavrnjena izdaja sklepa o izvršbi. Stranka, ki je predlagala izvršbo, lahko vloži pritožbo zoper sklep, s katerim je zavrnjena izdaja sklepa o izvršbi. Pritožbo je treba vložiti pri sodišču ali notarju, ki je odločal o izvršbi, nasloviti pa jo je treba na pritožbeno sodišče. Za presojo pritožbe je pristojno pritožbeno sodišče. Če je sklep, ki ga je izdalo sodišče, ki je odločalo o izvršbi, utemeljen, ga pritožbeno sodišče potrdi, sicer ga spremeni. Če ugotovi postopkovno nepravilnost, sklep razveljavi, sodišču ali notarju, ki je odločal o izvršbi, pa naroči, naj sprejme novo odločitev.

(d) Sodni izvršitelj po odreditvi izvršbe neodvisno izvede prisilne ukrepe za izvršbo; dovoljenje sodišča ni potrebno. Zoper ukrepe sodnega izvršitelja je na voljo posebno pravno sredstvo, znano kot ugovor zoper izvršbo. Ugovor zoper izvršbo lahko vloži dolžnik, stranka, ki je predlagala izvršbo, ali druga zainteresirana stran. Če sodišče ugotovi ugovoru, razveljavi nezakonite ukrepe sodnega izvršitelja; če je sodni izvršitelj opustil določeno dejanje, mu odredi, naj ga opravi. V nasprotnem primeru sodišče ugovor zavrne. Ugovor je treba vložiti pri sodnem izvršitelju.

(e) Poleg zgoraj opisanih pravnih sredstev obstaja tudi možnost, da se izvršba ustavi. Sodišče izda sklep o ustavitvi izvršbe na zahtevo stranke, ki je predlagala izvršbo, če ustavitev ne posega v pravice drugih in če z zakonom ni določeno drugače. Izvršba se ustavi tudi, če na primer dolžnik izpolni obveznost. Sodišče sklep o ustavitvi izvršbe izda tudi, če na podlagi javnih dokumentov ugotovi, da je bila izvršljiva odločba razveljavljena s pravnomočno odločbo.

(f) V izvršilnem postopku lahko tudi tretja oseba, ki ima terjatev v zvezi s premoženjem, zarubljenim med izvršbo, na podlagi premoženjskih ali drugih pravic, ki onemogočajo prodajo premoženja v okviru postopka izvršbe, začne postopek za izvršbo terjatve zoper stranko, ki je predlagala izvršbo, da se zagotovi sprostitev premoženja. Če sodišče predlogu ugotovi, zadevno premoženje sprostijo iz rubeža.

6 Ali obstajajo kakršne koli omejitve izvršbe, zlasti v zvezi z zaščito dolžnika ali roki?

Odlog izvršbe

Sodišče, ki je odredilo izvršbo, lahko izjemoma na zahtevo dolžnika odredi odlog izvršbe, če lahko dolžnik dokaže zakonite okoliščine, ki utemeljujejo odlog, in če dolžniku ni bila predhodno med postopkom izvršbe naložena denarna kazen.

Sodišče lahko pri odločanju o odlogu po potrebi zasliši stranke.

Sodišče kot zakonite okoliščine, ki utemeljujejo odlog, upošteva zlasti naslednje: število oseb, ki jih mora dolžnik vzdrževati, in število oseb, ki jih dolžnik dejansko vzdržuje, dolgotrajno ali hudo bolezen dolžnika ali njegovih vzdrževanih družinskih članov ter naravne nesreče, ki so se zgodile med postopkom izvršbe in so prizadele dolžnika.

Če je predmet izvršbe nepremično premoženje, se lahko odlog na zahtevo dolžnika odredi enkrat in za največ šest mesecev.

Plačilo v obrokih

Potem ko je sodni izvršitelj sprejel ukrepe za določitev lokacije in rubež dolžnikovega premoženja ter je dolžnik že plačal del izvršljive terjatve, lahko sodni izvršitelj na zahtevo dolžnika, ki je fizična oseba, določi pogoje za odplačevanje dolga v obrokih, razen pri davčnih dolgovi in javnih dolgovi, ki se izvršujejo kot davki. Sodni izvršitelj dolžnika brez premoženja, ki je lahko predmet izvršbe, tudi obvesti o možnostih in pogojih za obročno odplačevanje.

Sodni izvršitelj sestavi poročilo o sklenitvi načrta obročnega odplačevanja in njegovi vsebini ter ga predloži strankam. Stranka, ki je predlagala izvršbo, lahko v 15 dneh po prejemu poročila sodnega izvršitelja pisno obvesti, če se ne strinja z vsebino načrta obročnega odplačevanja, navede priporočila za vsebino načrta in znesek obrokov ter zahteva, naj dolžnik zagotovi jamstvo za izpolnitev načrta. Sodni izvršitelj lahko na podlagi izjave stranke, ki je predlagala izvršbo, spremeni pogoje načrta obročnega odplačevanja, kot je navedeno v nadaljevanju:

(a) sodni izvršitelj umakne načrt obročnega odplačevanja, če se stranka, ki je predlagala izvršbo, ne strinja z obroki, določenimi za preživnino, plače ali podobne terjatve, če fizična oseba, ki je predlagala izvršbo, navede, da je zaradi načrta obročnega odplačevanja njeno preživetje ogroženo, ali če zoper poslovno združenje, ki je predlagalo izvršbo, poteka stečajni, likvidacijski ali izvršilni postopek;

(b) v primerih, ki niso zajeti s točko (a), se lahko načrt obročnega odplačevanja uvede za največ eno leto, če so izvršbo predlagale pravne osebe in subjekti brez pravne osebnosti, in največ šest mesecev, če so izvršbo predlagale fizične osebe;

(c) sodni izvršitelj lahko zahteva, naj se poleg načrta obročnega odplačevanja izvajajo delna plačila, sorazmerna z zneskom terjatve, če je to v izjavi zahtevala stranka, ki je predlagala izvršbo.

Sodni izvršitelj dolžniku predloži največ šestmesečni načrt odplačevanja z enakimi mesečnimi obroki, če so bili zoper dolžnikova sredstva pri finančnih institucijah, plače in premično premoženje sprejeti izvršilni ukrepi, vendar celotni dolg še ni bil poplačan ter

(a) predhodno ni bil odobren noben načrt obročnega odplačevanja;

(b) zoper dolžnika poteka izvršba za finančno terjatev, ki ne presega 500 000 HUF, ali izvršba za finančno terjatev, ki ne presega 1 000 000 HUF, vendar je v zemljiško knjigo vpisana tudi zastavna pravica na dolžnikovi stanovanjski nepremičnini kot zavarovanje za drugo terjatev, in

(c) bi bilo treba za poravnavo terjatve dolžnikovo stanovanjsko nepremičnino prodati na dražbi.

Stranki, ki je predlagala izvršbo, ni treba dati soglasja za načrt obročnega odplačevanja, je pa treba tudi njej predložiti poročilo o sklenitvi načrta obročnega odplačevanja.

Zneski, ki se dolžniku odtegnejo z rubežem, morajo biti vključeni v izračun zneska, ki ga je dolžnik poravnal.

Ocena vrednosti stanovanjske nepremičnine in njena prva licitacija se lahko izvedeta samo, če dolžnik ni plačeval obrokov (člena 52/A in 52/B zakona o sodni izvršbi).

Zastaranje pravice do izvršbe

Zastaralni rok za pravico do izvršbe se izteče takrat kot rok izvršljive terjatve. Zastaralni rok v zvezi s pravico do izvršbe se običajno upošteva na zahtevo.

Lahko se upošteva po uradni dolžnosti, če je treba po uradni dolžnosti upoštevati tudi zastaralni rok za terjatev, na kateri temelji. Če je treba na podlagi zgoraj navedenega upoštevati zastaralni rok v zvezi s pravico do izvršbe, se v zvezi s predlogom, vloženim po izteku zastaralnega roka, izvršba ne sme odrediti, postopek izvršbe, ki je že bil odrejen, pa se ne sme nadaljevati. Zastaralni rok pravice do izvršbe se prekine s katerim koli izvršilnim ukrepom.

Omejitve

Znesek, ki je podlaga za odtegljaje od plače v okviru postopka izvršbe, je znesek, ki ostane po odštetju davkov (akontacija davka), prispevkov za zdravstveno in pokojninsko zavarovanje, članarin za zasebni pokojninski sklad in drugih prispevkov, kot se zahteva s posebno zakonodajo. Na splošno se lahko odtegne največ 33 % tega zneska, izjemoma pa največ 50 %.

Iz izvršbe je izvzet del mesečne plače, ki ustreza minimalni starostni pokojnini. Vendar pa se to izvetje ne uporablja za izvršbo za preživnino za otroka in stroške rojstva.

Od plač, ki jih delodajalec izplačuje na podlagi delovnega razmerja, se lahko odtegne največ 33 %.

Odtegljaj se lahko poveča na največ 50 % plače zaposlenega za terjatve v zvezi z naslednjim:

(a) preživnino;

(b) terjatvami za plače zaposlenega zoper dolžnika;

(c) nezakonito prejetimi plačami zaposlenega in socialnovarstvenimi prejemki (člen 65(2) zakona o sodni izvršbi).

Največ 33 % se lahko odtegne od dolžnikovih socialnovarstvenih pokojninskih prejemkov, prejemkov iz naslova predčasne upokojitve, dodatkov za delovno dobo, baletne rente in prehodnega rudarskega nadomestila (skupaj: pokojninski prejemki) (člen 67(1) zakona o sodni izvršbi).

Odtegljaj se lahko poveča na največ 50 % pokojninskih prejemkov za terjatve v zvezi z naslednjim:

(a) preživnino za otroka;

(b) nezakonito prejetimi pokojninskimi prejemki (člen 67(2) zakona o sodni izvršbi).

Največ 33 % se lahko odtegne od prejemkov iskalcev zaposlitve (nadomestila za brezposelnost, nadomestila za brezposelnost pred upokojitvijo, nadomestilo za izpad zaslužka) za terjatve v zvezi z naslednjim:

(a) preživnino;

(b) nezakonito prejetimi nadomestili za brezposelnost;

(c) denarnimi prejemki, izplačanimi v okviru nezakonito prejetih dodatkov za delovno dobo.

Iz rubeža je izvzeto naslednje:

– nacionalni dodatek za pomoč in postrežbo, denarni prejemki za žrtve vojne in dosmrtna renta na podlagi zakona o odškodnini za osebe, ki jim je bilo iz političnih razlogov protipravno odvzeto življenje ali svoboda;

– občinska podpora, izredna občinska podpora, denarni prejemki, izplačani v okviru dodatkov za delovno dobo, starostni dodatki, nadomestila za izpad dohodka za brezposelne ter dodatek za pomoč in postrežbo;

– dajatve za materinstvo;

– invalidske rente in osebne rente za slepe;

– dodatek k plači zaradi zdravstvene okvare, začasni dodatek k plači, dodatek k dohodku, začasni dodatek k dohodku in rudarska renta zaradi zdravstvene okvare;

– preživnina, opredeljena z zakonom, vključno s preživnino za otroka, ki jo določi sodišče, in denarni prejemki za zaščito otrok na podlagi zakona o zaščiti otrok in izvajanju skrbništva;

– nadomestilo za izobraževanje, posebna podpora in družinski dodatek za rejnike, namenjen preživljanju otrok, ki so začasno ali za stalno vključeni v rejniško družino, ali mladih odraslih v oskrbi;

– štipendije, razen štipendij v obliki plač za nadaljnje znanstveno izobraževanje;

– stroški, povrnjeni za napotitev, služenje v tujini in prevoz na delo;

– zneski za kritje določenih izdatkov;

– nadomestila za invalidnost (člen 74 zakona o sodni izvršbi).

V zvezi s sredstvi, ki jih upravlja ponudnik plačilnih storitev in so dolgovana fizični osebi, je lahko predmet izvršbe brez omejitve znesek, ki presega štirikratnik minimalne starostne pokojnine; pri znesku pod to mejo je lahko predmet izvršbe 50 % zneska med minimalno starostno pokojnino in štirikratnikom minimalne starostne pokojnine (člen 79/A(2) zakona o sodni izvršbi).

Premoženje, ki je po zakonu izvzeto iz izvršbe, se ne sme zarubiti, niti če dolžnik soglaša z rubežem.

Iz izvršbe je izvzeto naslednje premoženje:

– sredstva, ki jih dolžnik potrebuje za opravljanje svojega poklica, predvsem osnovno orodje, instrumenti, tehnična, vojaška in druga oprema, uniforme, orožje za samoobrambo in prevozna sredstva (razen vozil);

– osnovni pripomočki za redni študij, zlasti učbeniki, šolske potrebščine in glasbila;

– osnovna oblačila: tri vrhња oblačila, en zimski plašč, ena jakna, trije pari čevljev;

– osnovna posteljnina: en komplet z dvema rjuhama na osebo;

– pohištvo za število oseb v dolžnikovem gospodinjstvu: največ tri mize in tri omare ali podobno pohištvo ter ena postelja ali enakovredno pohištvo in en stol ali drugo enakovredno pohištvo na osebo;

– osnovna oprema za ogrevanje in razsvetljavo;

– osnovna kuhinjska in gospodinjska oprema za dolžnikovo gospodinjstvo ter en hladilnik ali zamrzovalnik in en pralni stroj;

– priznanja (častna odlikovanja, medalje, značke, plakete), podeljena dolžniku, če so potrjena z dokumenti;

– zdravila ter medicinski in tehnični pripomočki, ki jih dolžnik potrebuje zaradi bolezni ali invalidnosti, ter vozilo dolžnika z zmanjšano zmožnostjo gibanja;

– predmeti, ki jih uporabljajo mladoletni otroci v dolžnikovem gospodinjstvu in so namenjeni otrokom;

- hrana za en mesec in gorivo za kurjavo za tri mesece, ki ju potrebujeta dolžnik in dolžnikovo gospodinjstvo;
- stalni posevki, nepobrani pridelki in sadje;
- predmeti, ki jih v likvidacijskem postopku ni mogoče šteti za del dolžnikovega premoženja;
- kulturne dobrine, navedene v potrdilu v skladu z zakonom o posebnem varstvu izposojenih kulturnih dobrin, med trajanjem posebnega varstva (člen 90(1) zakona o sodni izvršbi).

Pri rubežu vozila, ki ga dolžnik, ki je fizična oseba, potrebuje za opravljanje svojega poklica – razen če je vozilo zaseženo –, zadostuje, da se zarubi potrdilo o registraciji in se skupaj s kopijo poročila o rubežu pošlje pristojnemu organu za promet ali, če organa ni mogoče določiti, organu, ki je registriral vozilo. Če vozilo ni zaseženo, ga lahko dolžnik uporablja, dokler ni prodano.

Če je ocenjena vrednost vozila manjša od zneska, določenega v odloku, ki ga je minister za pravosodje izdal v soglasju z ministrom za davčno politiko, je vozilo izvzeto iz izvršbe.

Umik potrdila o izvršljivosti in črtanje izvršilne klavzule

Če je sodišče pri izdaji potrdila o izvršljivosti kršilo pravo, je treba tako potrdilo umakniti.

Če je sodišče kršilo pravo, ko je v sklep o izvršbi dodalo izvršilno klavzulo, je treba klavzulo črtati.

Sodišče umakne potrdilo o izvršljivosti ali črta izvršilno klavzulo, če na zahtevo dolžnika ugotovi, da so izpolnjeni pogoji za:

- (a) zavrnitev izvršbe na podlagi člena 21 Uredbe (ES) št. 805/2004;
- (b) zavrnitev izvršbe na podlagi člena 22(1) Uredbe (ES) št. 1896/2006 ali člena 22(1) Uredbe (ES) št. 861/2007 ali
- (c) zavrnitev izvršbe na podlagi drugega pododstavka člena 21(2) Uredbe Sveta (ES) št. 4/2009 ali člena 46 Uredbe (EU) št. 1215/2012.

Pritožba zoper sklep o izvršbi

Če je sodišče izdalo sklep o izvršbi ali če je v primeru, da se sklep o izvršbi razlikuje od predloga, izdalo sklep v zvezi z navedenim razlikovanjem, lahko stranke vložijo pritožbo zoper sklep. Pritožba zoper sklep ne zadrži izvajanja sklepa o izvršbi. Vendar pa se ne smejo sprejeti ukrepi za prodajo zarubljenega premoženja, znesek, prejet med izvršbo, pa se ne sme izplačati upravičencu, razen če je z zakonom določeno drugače.

Ugovor zoper izvršbo

Stranke ali druge zainteresirane strani lahko vložijo ugovore zoper izvršbo pri sodišču, ki izvaja izvršbo, v zvezi z dejanjem ali opustitvijo dejanja sodnega izvršitelja, ki pomeni bistveno kršitev pravil o izvršilnih postopkih ali pravic ali zakonitih interesov stranke, ki je vložila ugovor zoper izvršbo. Bistvena kršitev pravil o izvršilnih postopkih pomeni kršitev, ki pomembno vpliva na izid izvršilnega postopka (člen 217(1) zakona o sodni izvršbi).

Če izpodbijani ukrep izpolnjuje zakonske zahteve ali ne pomeni bistvene kršitve, ga sodišče potrdi, ugovor pa zavrne. Če izpodbijani ukrep pomeni bistveno kršitev, ga sodišče v celoti ali delno razveljavi ali – če to dovoljuje zakon in če je mogoče dejstva za odločitev utemeljiti – izvršilni ukrep v celoti ali delno spremeni. Če se je ugovor nanašal na opustitev ukrepa, sodišče odredi sodnemu izvršitelju, naj izvede opuščeni ukrep (člen 217/A(5) zakona o sodni izvršbi).

Zadnja posodobitev: 16/10/2017

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvornika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Zaradi izstopa Združenega kraljestva iz Evropske unije države članice posodablajo strani z nacionalno vsebino na tem spletišču. Če spletna stran vključuje vsebino, ki še ne odraža izstopa Združenega kraljestva, je nenamerna in jo bomo ustrezno odpravili.